

TEN DRUHÝ

Florian Zeller

Ten večer byla se svým milencem.
Domů přišla velmi pozdě.
On ještě nespal...

On, ona – a Ten druhý. Komorní psychologické drama
o vztazích, pravidlech, přátelství a nevěře.
O představách. O životě ve dvou. O samotě.
O ženách a mužích. O tom, jak myslí. O nás.

Ten druhý, nebo chcete-li Ten třetí, pod kterýmžto názvem tuto hru uvádělo Klicperovo divadlo v Hradci Králové, nebo prostě L'Autre, jak zní její název v originále, je krásná hra. Když se mi poprvé dostala do ruky, nadchla mě. Svou výstavbou, dialogy, pointou. Říkal jsem si, to je mistrná věc! A začal se do ní nořit. Celý půdorys mi před očima vytanul vlastně okamžitě, ruku v ruce s ním se mi rýsoval i inscenační záměr, tedy na počátku jsem měl dvě verze, ale velmi záhy jsem došel k této. Společně s Terezou Vodochodskou, která mě nápady velmi dobře třídila a mě krotila, ale zároveň sama do procesu vstupovala a z poloviny připravila dramaturgii naší hry.

Je to pro nás vždycky těžké, když si hru upravujeme pro sebe, sebe režirujeme, sami si od A do Z budujeme celé představení. Je to risk. Není tam už nikdo jiný, kdo by supervizoval naše dění na scéně. Přesto jsme se do toho opět pustili...

Ten druhý je po nějakém čase odklonem TRIARIA od českých textů, od filmových adaptací, od českých reálií.

Přesto je to hra o něčem zcela/nejen českém. A o nás.

Když jsem ji dočetl, říkal jsem si: „Manželský trojúhelník... Hm.“ A potom: „Detektivka?“ Resp.: „Komedie?“ No vážně! A došel jsem k tomu, že je to především velmi pravdivá a skutečná situace. Možná lehce zvětšená, ale reálná! Kdybyste, ženy, věděly, co se nám všechno motá v hlavě!

Odklonili jsme se od toho, jak hru, za přítomnosti spokojeného autora, pojali v Klicperově divadle. Odklonili jsme se dost zřejmě i od autora samého. Pojali jsme tuto látku po svém, aniž bychom jakkoli měnili text hry. Krom toho, že jsme škrtali.

Předkládáme Vám, milí diváci, psychologické drama jednoho muže, jeho snoubenky a jeho nejlepšího přítele, koláž situací, které se staly, nebo jen mohly stát, skládku dějů, skoků v čase a proměn té stejné lásky...

Josef Jan Kopecký

PS: Hra není inspirována žádnými nám známými konkrétními postavami. Během přípravy, ale ani provedení této hry nebylo zabito, ani poraněno, žádné domácí zvířátko. Za hlučné scény se omlouváme.

Tereza Vodochodská

* 7/2 1990, Hradec Králové

- herečka a pedagožka

K divadlu ji v sedmi letech přivedl otec, což si zřejmě dodnes vyčítá.

Během svého patnáctiletého externování v Klicperově divadle dostala Tereza řadu zajímavých rolí: Svatou kapličku, lodní příd, jeptišku, mořskou pannu, toreadora či ovci. Myslela si, že o své herecké sny definitivně přišla - potom ale dostala nabídku zahrát si s TRIARIEM Kristu v Procházkově Kočáru do Vídně. Za tuto roli získala několik ocenění - a to i na národní přehlídce Divadelní piknik Volyně.

Od roku 1998 navštěvovala ZUŠ Střezina v Hradci Králové, kde měla v plánu vydržet maximálně rok. Spletla se o sedmáct let. V současné době vyučuje na literárně-dramatickém oboru v Divadle Jesličky Josefa Tejkle, kde rovněž herecky působí, a dokončuje studium Teorie a dějiny

Ona

Zdeněk Tesař

* 24/3 1979, Chlumec nad Cidlinou

- herec a režisér, pedagog

V roce 1985 ho nepřijali ke studiu výtvarného umění na LŠU Na Střežině pro nedostatek talentu (uměl nakreslit pouze domeček a autíčko - to umí dodnes); tehdy se zapřísáhl, že nikdy nebude umělcem.

V roce 1988 navštívil představení Matěje Kopeckého a jeho ženy Johanes doktor Faust. Po představení ho potomek slavných loutkářů (znali se, bydleli ve stejném vchodě) pozval do zákulisí svého divadélka a dal mu poprvé do ruky marionetu. A v tu chvíli se to stalo! Ještě ten den sestavil loutkářský soubor a o pár týdnů později vystoupil v rámci hodiny matematiky se svou první loutkovou pohádkou. Následovala další představení. Sam vystupoval vždy v pátek v MŠ Budovatelská se svým pimprlovým souborem. Honorář: hrst bonparů.

V září 1991 porušil svou přísahu a nastoupil do loutkářského oddělení literárně-dramatického oboru ZUŠ Střezina, té Střeziny, která ho odmítla. Jako žák se stal vítězem několika národních přehlídek divadel, mj. Loutkářské Chrudimi...

V roce 1998 byl přijat na loutkářskou katedru DAMU Praha (absolvoval v roce 2003). Byl studentem ateliéru Jana Schmida, účinkoval ve Studiu Studia Ypsilon, v divadelním studiu DISK a Studiu Damúza. Na jaře roku 2000 nastoupil do angažmá hradeckého divadla DRAK, kde působil šest let. Působil jako pedagog na ZUŠ Střezina, té Střeziny, která...

On

Josef Jan Kopecký

* 10/1 1980, Ústí nad Orlicí, žije v České Třebové

- herec a režisér; pedagog

Divadlu se věnuje od roku 1995 a za tu dobu účinkoval v desítkách her. Je držitelem několika cen za herecké výkony i za režii z nejruznějších divadelních festivalů.

Se svými soubory pravidelně vystupuje nejenom v Česku, ale rovněž v Itálii, na Slovensku a v Polsku. Zájezdově již ale navštívil i Lucembursko nebo Rakousko.

Vede českotřebovský soubor TRIARIUS, vystupuje s královéhradeckým Divadlem Jesličky Josefa Tejkle a s pardubickým Divadlem Exil, úzce spolupracuje ale například také se souborem SNOOP z Opatovic nad Labem. Vedle toho se věnuje také ochotnickým souborům.

Jako učitel působil v dramatickém oboru ZUŠ Česká Třebová a v DDM v Ústí nad Orlicí. V současnosti je učitelem literárně-dramatických oborů ZUŠ Střezina Hradec Králové. Dvakrát dostal filmovou nabídku: Obchodníci (2013, režie Petr Šícha) a Takže se stalo, že... (2014, režie Oliver Malina Morgenstern).

Je místopředsedou Volného sdružení východočeských divadelníků.

Kultuře se věnuje i jinak - je ředitelem Kulturního centra v České Třebové, kde také provozuje klub alternativní kultury

kontakt:

Josef Jan Kopecký, TRIARIUS

Staré náměstí 16, 560 01 Česká Třebová

mobil: 604 356 347,

e-mail: triarius@ceska-trebova.cz

www.facebook.com/divadlo.triarius

TEN DRUHÝ

TRIARIUS Česká Třebová

režie: Josef Jan Kopecký
dramaturgie: Josef Jan Kopecký
a Tereza Vodochodská

osoby a obsazení:
ona: Tereza Vodochodská,
on: Zdeněk Tesař
Ten druhý: Josef Jan Kopecký

scéna: Josef Jan Kopecký
světelný design: Josef Jan Kopecký
hudba: Pavel Horák
grafika a foto: Jan Slaviček
technická podpora: Karel Pešek

Náš velký společný dík patří
Divadlu Jesličky Josefa Tejkla Hradec Králové.
Dík režiséra
Tereze Vodochodské za to, že tenhle text donesla,
oběma hereckým kolegům za jejich
poctivý přístup ke zkoušení,
Karlu Peškovi za průběžný support,
Zdeňku Tesařovi za všechno, co na
hře odpracoval manuálně – a za úpravu postele zvlášť.
A Pavlovi Horákovi a Honzovi Slavičkovi, že se
svých úkolů zhostili tak, jak to dokáží jen oni ;-)

premiéra: 31. leden 2015

33. inscenace TRIARIA Česká Třebová,

1. premiéra v sezóně 2014/2015

více info na www.facebook.com/divadlo.triarius

